

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ سپتمبر ۲۰۲۱

نوید عبور از شعار صادراتی پاکستان

(۲)

چهارشنبه - ۱۷ سنبله ۱۴۰۰ - کابل:

۷- برخورد "طالب" در مقابل مظاهرة چيان را حتا قبل از آن که "ذبيح الله مجاهد" سخنگوی این نهاد مزدور و جنایت پیشه اعلام نماید که تا ایجاد قوانین لازم ممنوع است، می توان از نگاه به عکس بالا دریافت. همان طوری که در عکس می بینید یک تن از افراد طالب که با تفنگ "ژ۳" مروج در ارتش پاکستان و ساخت فابریکه های آنکشور، مسلح است؛ تفنگش را مستقیماً مقابل سینه یک شیرزن افغان نشانه گرفته است تا وی را وادار سازد از مظاهرة و توهین به باداران طالب یعنی دولت پاکستان اجتناب ورزد.

همان طوری که از این عکس بر می آید و بعد از آن سخنگوی طالب نیز رسماً اعلام داشت عجلتاً در افغانستان تظاهرات و در کل حق خواهی ممنوع است. و برای رسیدن به این هدف شوم که چیزی جز سلب جمیع آزادی های مردم افغانستان و به اسارت افکندن آنها معنا نمی دهد، طالب شیوه های متفاوتی را تا کنون به کار بسته است:

*- خشونت و توحش آشکار خیابانی. طالب می کوشد در جریان تظاهرات برای ارباب و پراکنده ساختن مظاهره چپان، از تمام وسایل سرکوب از گاز اشک آور گرفته تا فیر هوایی، از لت و کوب با "دره و چماق" گرفته تا فیر مستقیم - نمونه برجسته آن کشته شدن ۳ تن از مظاهره چپان در شهر هرات در اثر فیر مستقیم افراد طالب بر مظاهره چپان- گار بگیرد.

*- وقتی صفوف مظاهره چپان در اثر تیراندازی ها و لت و کوب از هم گسیخت، طالب بسیار زیرکانه با ایجاد یک حایل بین زنان و مردان، زنان را دسته جمعی به طرف زیر زمینی های "عزیزبانک" کشانیده در آنجا در بند نگه داشت، همچنین عده ای مردان را نیز دستگیر نموده، تعدادی از آنها را به حوزه امنیتی دهم شهر کابل به بند افکندند. چند تن از خبرنگاران و عکاسان رسانه ها نیز در این جمع وجود داشت.

*- وقتی قادر شدند مردم را پراکنده و تظاهرات را سرکوب نمایند، در آن وقت یک تن از سرکردگان طالب که گویا "وثیق" تخلص می کرد و بعداً اعلام شد که وی رئیس امنیت طالب می باشد، به محل حاضر شده، خبرنگاران و عکاسان را که تا آنزمان به قدر کافی لت و کوب و دره نوش جان نموده بودند، با این توصیه که من بعد تظاهرات نکنند و در جریان تظاهرات بر روی ارزش های اسلامی که ممانعت از گرفتن عکس زنها باشد، پای نگذارند، از بند رها نمود.

*- طالب با این عمل خود، در حالی که از مظاهره چپان مردانی که دستگیر شده بودند، هیچ خبری پخش نشد، این زمینه را به وجود آورد تا عناصر مرتجع و چاپلوس خارج از ترکیب خود آنها فرصت تملق یافته، رهبران طالب را انسانهای با درک و با تحمل معرفی بدارند- نمونه آن خزیلاتی بود که روز گذشته فردی متخلص به "مجددی" که گویا در امور رسانه ها فعال است و چاپلوسی را به مثابه سنت خانوادگی از اجدادش به ارث برده است، در مصاحبه با خبرنگار طلوع نیز در برنامه "فراخبر" از برخورد محبت آمیز و ترحم آقای "وثیق" داستانها ارائه نمود-
هموطنان گرامی!

از همین حالا باید گفت که روز ها، ماه ها و سالهای سختی را پیش رو داریم. تا دیروز که امپریالیسم امریکا و شرکاء بر افغانستان توسط جواسیس تکنوکرات شان حکم می راندند، بر مبنای رعایت حال و احوال اتباع کشور های خودشان، مجبور بودند تا ظاهر امر را حفظ نمایند و چون از ترس اتباع خودشان نمی توانستند، بر روی تظاهرات مسالمت آمیز مردم فیر نمایند، لذا جهت پراکنده ساختن مردم و جلوگیری از اوجگیری جنبش های تظاهراتی، به "داعش" پناه برده جمعیت مظاهره چپان را به خاک و خون می کشیدند، امروز شرایط فرق نموده ما با نیروئی طرف هستیم که کشور حامی و بادرش برای اتباع خودش نیز نه تنها احترامی قایل نیست بلکه آنها را در حد "چارپایان" تنزل داده است، از این روشن است که نوکران و دست نشانندگان آنها در وجود طالب نیز برای مردم افغانستان کمترین ارزشی قایل نیستند. از آن گذشته، وقتی به عکس فوق نیک نگریسته شود، خود متوجه می شوید که برای طالب مسلح همین که یک زن جرأت می کند در روی سرک با وی جروبحث نماید چنان غیر قابل باور است که خونس را به جوش آورده، در آستانه انفجار قرار دارد.

هموطنان گرامی!

تظاهرات مشترک روز گذشته با تمام امتیازاتی که داشت از چند نکته ضعف نیز رنج می برد:

*- کمیته و یا کمیته های انسجام تظاهرات که در چنین مواقعی می باید به صورت مخفی مگر سازمانیافته عمل نماید، غایب بود،

*- هرچند در برخی از موارد وقتی نیروهای مسلح طالب بر جمع زنان شرکت کننده هجوم می بردند، تعدادی از مردان سینه سپر می نمودند و به دفاع از زنان می پرداختند، مگر در کل وقتی طالب بین صفوف زنان و مردان فاصله ایجاد نمود و زنان را ساعتها در زیر زمینی "عزیز بانک" مجبوس نگه داشت، ما نمی باید اولاً این امکان و اجازه را به طالب می دادیم تا بین ما جدائی ایجاد نماید و می بایست با ایستادگی بیشتر مانع از آن می گردیدیم و در ثانی تا رها نشدن زنان نمی بایست صحنه را ترک می نمودیم.

با تأسف پیشنهادات من در روز گذشته به علت فقدان کمیته انسجام تظاهرات در این زمینه ناشنیده ماند.
*- تجربه نشان داده که خشونت و تروریسم دولتی را فقط می توان خشونت انقلابی سرجایش نشانده و حاکمیت ضد مردمی را وادار به رعایت حقوق مردم نمود. فکر می کنم در صورت ادامه جنبش های اعتراضی تظاهراتی و بروز خشونت مسلحانه از جانب حاکمیت طالب، حمایت مسلحانه از جنبش چه در همان محل و چه هم با نشانی کردن جنایتکاران و مجازات آنها در وقت مناسب ضرورتیست که نمی توان به هیچ وجه از آن انصراف نمود.
یعنی حاکمیت طالب باید بفهمد که مردم فقط تا زمانی به مبارزات مسالمت آمیز ادامه خواهند داد که حاکمیت دست به تفنگ نبرده است، در غیر آن تجارب بیش از ۴ دهه جنگ، به مردم افغانستان یاد داده است چگونه از سلاح های شان استفاده نمایند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!